

2+

Školstvo

Peter Gulár

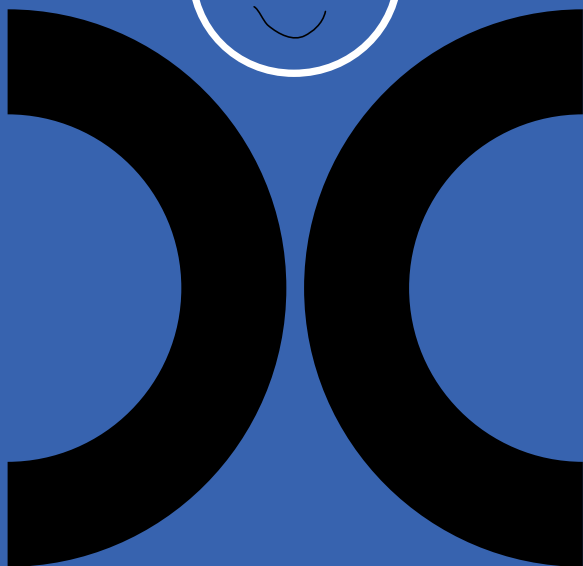
v Neporadzi

A B

C

50

„Škola nesmie byť miestom slz,
bludiskom a drinou,
ale hrou, hostinou a rajom“

J. A. Komenský

Milá naša škola, milí naši pedagógovia, žiaci a vážení spoluobčania!

Ako ten čas rýchlo beží! Práve teraz nastala vhodná chvíľa spomínať si na našu tohtoročnú jubilatku. V tomto roku 2021 uplynulo už 60 rokov, kedy sa postavila v obci nová škola. Budova školy sa začala stavať svojpomocne v roku 1957 a presne 1. februára 1961 sa otvorili brány našej školy a začala sa písať jej história. Vďaka patrí všetkým občanom, ktorí priložili ruku k výstavbe tohto diela. V historických zdrojoch sa spomína pán učiteľ Ján Brezan, ktorý sa vo veľkej miere pričínil nielen o výstavbu novej školy, ale v tom čase aj o spoločenský a kultúrny život v našej obci.

Počas obdobia šesťdesiatich rokov sa v laviciach vystriedalo množstvo žiakov a za katedrami viacerých pedagógov, ktorí dali základ množstvu odborníkov z rôznych oblastí, napríklad z poľnohospodárstva, zdravotníctva, strojárstva, stavebníctva, armády a tiež z duchovnej oblasti. Boli roky, keď žiakov v škole pribúdalo, no prišli aj také, keď ich v školských laviciach ubúdalo.

Od otvorenia naša škola prešla mnohými zmenami a rekonštrukciami. Vylepšili sa učebné pomôcky, kde sa klasické kriedy vymenili za interaktívne tabule a počítače. Všetky tieto kroky vedú k zlepšovaniu podmienok vo výuke žiakov. V súčasnosti naša škola nezaostáva, práve naopak, napreduje a vybavením dokáže konkurovať aj väčším školám. Škola spolu s materskou školou spestruje kultúrno-spoločenský život v obci vystúpeniami žiakov na rôznych podujatiach napr. Deň matiek, stretnutia dôchodcov, Mikuláš, vianočné trhy a pod.

Tu mi nedá nespomenúť pár kritických riadkov o porovnaní počtov žiakov v škole a v materskej škole. Zatiaľ čo materská škola je v posledných rokoch plne obsadená počtom 24 škôlkarov, základná škola má dlhodobo nízky počet žiakov. Napríklad v školskom roku 2015/2016 bolo v celej škole len 10 žiakov a jedna trieda. Desiat žiakov prvého až štvrtého ročníka z našej obce navštevovalo iné základné školy v okolí, pritom prospech žiakov – štvrtákov, ktorí odchádzajú z našej školy do vyšších tried na iné školy sa nemení. Rodičia zamyslite sa!

Moja vďaka patrí rodičom, ktorí preferujú školu v domácom prostredí. Určite si uvedomujú, že sa medzi deťmi v mladom veku nadväzujú prvotné priateľstvá a dlhodobé kamarátstva, ktoré sú zo sociálneho hľadiska a vytvárania osobnosti na nezaplatenie.

Veľká vďaka patrí všetkým pedagógom, vychovávateľom, kňazom, školníčkam, kuričom, kuchárkam, upratovačkám a samozrejme Združeniu rodičov a priateľov školy, ktorí sa svojou neustálou prácou a ochotou podieľali a podieľajú na výchove a vzdelávaní našich žiakov a predávajú im svoje skúsenosti. Obohacujete ich ranné detstvo, tým že ich učíte základy spoločenského správania, vzájomnej tolerancie, usmerňujete ich a pripravujete ich na vstup do bežného života správnou nohou. Doba sa mení, ale deti zostávajú vždy iba deťmi. Preto sa snažme aj v tomto modernom pretechnizovanom svete vychovávať deti v duchu lásky a porozumenia, aby z nich vyrástli správní a čestní ľudia, ktorí sa nemusia hanbiť za svoje činy.

Starosta obce Neparadza
Ján Haninec, 2021.

A B C

Špeciálne poďakovanie patrí nášmu učiteľovi p. Petrovi Gulárovi, ktorý pôsobil na našej škole 35 rokov od roku 1964 a riaditeľom školy bol 11 rokov. Práve on je, už po druhýkrát, autorom tejto krásnej písomnej spomienky na našu školu. Nedá mi nespomenúť aj naše občianky – pani učiteľky (naše Janky), ktoré v našej škole pôsobili pekných pár rokov. Janka Bednárová 20 rokov z toho vo funkcii riaditeľky 11 rokov a Janka Lacová 25 rokov, ako vychovávateľka 13 rokov, ako učiteľka 12 rokov, z toho vo funkcii riaditeľky 4 roky.

Na záver by som pri príležitosti tohto krásneho jubilea poprial našej škole veľa kvalitných a zapálených pedagógov, veľa žiakov túžiacich po vedomostiach a samozrejme mnoho ďalších rokov jej existencie v našej obci.

Mgr. Ján Haninec

starosta obce Neparadza

Školstvo v dejinách

Škola je od pradávnych čias výnimočnou inštitúciou. Jej prítomnosť kdekoľvek na svete dáva nádej na rast kvality života, múdrosť, vzdelanosť, úspech. Školy sú roztrúsené po celej zemeguli. Aj v tých najvzdialenejších oblastiach možno nájsť učiteľov s ich žiakmi, ako sa učia z múdrosti vekov. Najmä dvadsiate storočie bolo obdobím, keď sa počet škôl vo svete, ale aj u nás niekoľkonásobne zvýšil. Vzdelanie sa stalo najvýznamnejším druhom nehmotného bohatstva človeka. Dáva základ jeho spoločenskej i osobnej existencie, dáva mu základnú hodnotu a znalostnú výbavu do víru života. Dnes je čas na dobré školy a silné, kvalitné vzdelávanie.

Vzdelávanie spojené so školstvom malo kedysi u nás len cirkevný ráz. Škola bola tradične cirkevná inštitúcia. Podľa nariadenia uhorského kráľa sv. Štefana I. pri každej fare sa mala zriadiť cirkevná škola. Tie sa prevažne stavali pri kostoloch a prvými učiteľmi boli kňazi. Neskôr funkcia učiteľa prešla na rektorov-organistov, ktorí mali povinnosť starať sa nielen o školu, ale i o spev pri bohoslužbách a zvonenie. Plat dostávali v naturáliách, niekedy i v peniazoch. O povinnej dochádzke do školy sa začalo hovoriť až v čase Uhorska. Zákon „Racio educationis“ Márie Terézie z roku 1777 prvýkrát vyslovil zásadu všeobecnej povinnosti chodiť do školy. V rámci jozefínskych reforiem sa stanovilo obdobie školopovinnosti na štyri roky, povinnosť navštevovať ľudovú školu 6 rokov (6–12 rokov) zaviedol uhorský zákon z roku 1868. Na dedinách sa do školy muselo chodiť aspoň osem mesiacov.

Školstvo v Neparadzi

Podľa kanonickej vizitácie z roku 1728 učiteľovi – organistovi dávali obe Neparadze 12 snopov zbožia a 1 denár od každého rodiča žiaka.¹ Z toho vyplýva, že neparadzské deti navštevovali farskú školu v Dolných Motešiciach. V roku 1803 sa ustanovili povinnosti farníkov voči fare: organistovi – učiteľovi Bošianska Neparadza mala doviesť 2 aj pol siahy dreva a Rožňová Neparadza 1 a pol siahy dreva.²

V apríli 1874 uzavrela obec v urbárskom spore s bývalým zemepánom (dedičia Ladislava Motešického) priateľskú dohodu o vydelení hôr a pasienkov pre obec. Na ťažbu dreva pre faru v Dolných Motešiciach sa určí v hone Dúbrava taká plocha, akú treba, aby sa z nej mohlo pre faru dodať ročne 15 siah dreva a pre učiteľa – organistu 5 siah dreva za obce Rožňova Neparadza, Bošianska Neparadza a Peťovka. Z miestnych názvov sa dozvedáme o Farárovej hore, Organistovej hore a Učiteľovej hore. Ide zrejme o tú časť lesa kde sa drevo ťažilo pre farára, organistu a učiteľa. Pre miestneho učiteľa v Bošianskej Neparadzi, ktorý učí deti aj z Rožňovej Neparadze, sa tiež tam vydeli les na drevo ako na pol usadlosti, teda 4 jutrá³ Z tohto dokumentu jasne vyplýva, že už v roku 1874 bol v obci učiteľ a škola, v ktorej sa vyučovalo. Kde sa vyučovalo alebo budova stála sa nezistilo. Z dohody sa ďalej dozvedáme, že sa vydalo 5 jutár zeme pre výstavbu miestnej školy v Dráhach pod Chotárom a čo tu potom zostane bude ako pasienok pre husi.⁴

Škola v Bošianskej Neparadzi už stála v roku 1850, bola cirkevná a mala názov Rímsko-katolícka ľudová škola. Vyučovať pravidelne sa v nej začalo až v roku 1885 a prvým učiteľom bol Antonín Holoubek z Moravy.

1

ŠAN, TŽ-I Ecclesiastica, Kanonická vizitácia 1728 – Dolné Motešice.

2

ŠAN, Motešický F. 71, No. 12 a No. 28, F. 72, NB.15.

3

ŠAN, TŽ-I, KST – Urbársko-komasačné spisy Bošianskej Neparadzi.

4

ŠAN, TŽ-I, KST.

O vzdelanostnej úrovni obyvateľstva hovorí aj výpis z roku 1881. V Bošianskej Neparadzi bolo 223 obyvateľov, 87 vedelo čítať a písať, a v Rožňovej Neparadzi bolo 194 obyvateľov, 79 vedelo čítať a písať.

V roku 1910 pristavili ku škole novú triedu a v starej zriadili byt pre správcu školy. V roku 1928 bolo do školy zapísaných 145 žiakov, preto 15. novembra sa začalo vyučovať striedavo v dvoch triedach. V roku 1932 pre veľký počet žiakov 172 prerobili byt na učebňu a vytvorili tri triedy. Po čase ani táto prestavba neriešila priestorové možnosti na riadne vyučovanie a občania sa rozhodli pre stavbu novej školy. Preto Rímsko-katolícke obce v Bošianskej Neparadzi a v Rožňovej Neparadzi odkúpili 4. júla 1942 od roľníkov Filipa a Vincenta Čerňanských z Lúčiek pozemky na rozhraní chotárov pre stavbu novej školy v cene 52.500 Sk. V roku 1943 boli vypracované projekty pre novú školu pod názvom Rímsko-katolícka ľudová škola. Pre vojnové udalosti sa s výstavbou školy nezačalo. V roku 1945/1946 pôvodné cirkevné školy boli poštátnené a mali názov Národná škola.

Nová škola v Neparadzi

Naša Základná škola v Neparadzi „Nová škola“ oslavuje v roku 2021 60 rokov trvania. Neznamená to len nostalgické obzretie sa do minulosti, ale je to rovnako príležitosť načerpať z pestrej histórie školy nové impulzy do budúcnosti, vďaka vďaku nadšeným a obetavým pedagógom a všetkým tým, ktorí sa ochotne podieľali na vzniku a budovaní tejto školy. Najväčším bohatstvom každej školy sú zapálení ľudia, ktorí rovnako ako doteraz, aj v súčasnosti sa vyrovnávajú s novými úlohami.

Terajšia budova školy sa začala stavať v roku 1957 v akcii „Z“ – to znamenalo prevažne svojpomocné zveľaďovanie obcí. Vyučovanie v nej sa začalo 1. februára 1961. Stavbyvedúci bol František (Ferdo) Múdry. Kus záslužnej práce pri výstavbe vykonal vtedajší riaditeľ školy Ján Brezan (*19. 12. 1909, †1980), pôvodom z Turnej, absolvent Čsl. štátneho reálneho gymnázia v Trenčíne. Učiteľom v Neparadzi bol od roku 1946, ale po dostavaní novej školy bol v roku 1963 preložený do Trenčianskeho Jastrabia, kde učil už predtým v rokoch 1941–1946.

Riaditeľom novej Základnej školy v Neparadzi sa v roku 1961 stal Jozef Pauchly. Jeho manželka Vilma Pauchlyová bola učiteľka. Súčasťou novej dvojpodlažnej budovy školy boli aj školské byty. Na prízemí bývala rodina riaditeľa Pauchlyho. Na prvom poschodí v dvoch izbách a kúpeľňou bývali slobodné učiteľky Eva Andrašovičová a Eva Velbová, v jednoizbovom byte riaditeľ Ján Brezan.

Na začiatku školského roku 1964/65 prišiel do školy Peter Gulár. Svoje učiteľské miesto si vybral v Neparadzi, kde mu ponúkli bývanie v školskom byte v novej škole. V tomto byte žije od roku 1964 už 57 rokov. V roku 1968 sa Pauchlyovci odsťahovali do Báhoňa. V tom roku prišiel nový riaditeľ Ivan Štrofek s manželkou – učiteľkou Máriou Štrofekovou. Bývali v školskom byte na prízemí. V rokoch 1985–1991 bola riaditeľka Janka Bednárová r. Richtárechová, prvá riaditeľka – rodáčka z Neparadze. V škole pôsobila od r. 1971 ako učiteľka. Od roku 1991 do 2003 bol po dlhých rokoch učiteľovnia riaditeľom školy Peter Gulár. Ďalší riaditeľ bol v r. 2003/04 Ivan Petrovič. V rokoch 2004–2008 bola riaditeľka školy Janka Lacová. V rokoch 2008–2018 bola riaditeľka školy Iveta Mihóková. Od roku 2018 je riaditeľkou Miroslava Kasalová.

V rokoch 1961 - 1976 pokračovali žiaci od 6. do 9. ročníka v Základnej deväťročnej škole vo Svinnej. Od roku 1976 došlo k zmene a spádovou školou sa stala ZDŠ v Motešiciach.

Tak ako v celej spoločnosti, tak aj v neporadzkej škole zanechal rok 1989 viaceré zmeny. V nasledujúcich rokoch prebiehali celospoločenské zmeny, ktoré však do menších obcí prichádzali len postupne. Prejavilo sa to najmä voľbou starostov a obecných zastupiteľstiev. Od 1.1. 1993 teda po vzniku samostatnej Slovenskej republiky základné školy prešli pod kompetencie Obecných úradov. Dovtedy boli pod štátnou správou. Obciam sú na prevádzkový chod školy prevedené kompetencie a stanovené množstvo financií. Na údržbu, rekonštrukciu a rozvoj sú použité prostriedky z obecného rozpočtu.

Terajšie učebne sú vybavené novým moderným nábytkom, vo všetkých triedach sú interaktívne tabule. Jedna učebňa sa upravila na cvičebnú triedu kde žiaci majú hodiny telesnej výchovy. Škola má zariadenú učebňu informatiky, je pripojená na internet.

Na všetky obecné oslavy a slávnosti žiaci školy pripravovali a doteraz pripravujú kultúrny program. Zúčastňovali sa rôznych okresných, regionálnych speváckych, športových, literárnych, výtvarných súťaží. Zapájajú sa do rôznych projektov. Najdlhšie – už 20 rokov trvá regionálna športová olympiáda málotriednych škôl (ZŠ Bobot, ZŠ Dubodiel, ZŠ Veľká Hradná a ZŠ Neparadza), kde každé štyri roky ju organizuje naša škola.

Súrodenci Pauchlyovci vystupujú v KD, 1964.

Ján Brezan

V tomto odseku by som chcela pripomenúť i bývalého dlhoročného učiteľa a riaditeľa ZŠ – Jána Brezana, narodeného asi v roku 1910 (nebol náš občan, pochádzal z Tenč. Turnej), kde vraj zomrel asi 1980 na rakovinu.

Tento človek vložil kus svojho života a kus svojho srdca práve do našich detí (teraz už v rokoch) a do našej obce. Učil tu od roku 1946 do roku 1962. Bol starým mládencom a veľký nadšenec športu – hlavne futbalu, lyžovania a ping-pongu, ktorý i sám úspešne hrával. Okrem toho závodieval na motorke v Bánovciach nad Bebravou a zakladateľom už spomenutého stolného tenisu v našej obci bol práve on. V čase svojho pôsobenia nacvičoval viacere divadelné hry – pamätníci najviac spomínajú „Buky Podpolianske“. Býval v dvoch miestnostiach bývalej NŠ, stravoval sa kde prišlo, myslím, že najdlhšie u Beleščákovej babky. Veľké zásluhy mal najmä pri zakladaní stavby novej ZŠ a aj pri jej stavaní. Sám vraj šiel vykladať tehlu z vagóna vo Svinnej. Bolo to v zime a vykladal celú noc. Bol hlavným iniciátorom vybudovania ihriska na Tomášovici, sama sa ešte pamätám, že sme ako deti chodievali s hrabličkami a vyberali sme kamienky, väčšie deti vytrhávali kričky a porast a vozili zeminu.

V roku 1962 bol preložený do Trenč. Jastrabia a keď som sa pokúšala vypátrať z akého dôvodu (sám sa tu už cítil ako doma, hoci vlastne domov nemal) nikto mi nevedel povedať, prečo vlastne musel odísť a či to bola zásluha – stále je to nejaké nejasné a zahmlené.

Je však treba, aby bol v kronike našej obce spomenutý, lebo tvorí časť histórie našej dediny a dlhý čas bol jedným z nás. Jeho zásluhy na rozvoji dediny sú nesporné. V prílohe kroniky som založila výstrižok z Trenč. Novín, kde sa medzi rehabilitovanými učiteľmi spomína i jeho meno (i keď nesprávne, s mäkčeňom na konci) a tiež som priložila jednu fotografiu na ktorej je s polovicou školy. Je stará, ale inú nemám.

Mária Horková

kronikárka obce Neparada
(Odpis z obecnej kroniky strana 174)

Riaditeľ Brezan so žiakmi, 1961.

Historické milníky školy

- 1961** Otvorenie novej školy.
Žiaci začali dostávať bezplatne učebnice a školské pomôcky.
- 1964** Oplotenie školy od ulice.
- 1965** Vytbetónovanie chodníka ku škole.
- 1966** Výsadba tují a okrasných kríkov okolo chodníka.
- 1967** Vybudovanie studne v záhrade pre potreby školy a bytov.
- 1971** Omietnutý základ múrika oplotenia školy.
- 1972** Vybudovanie garážových dverí do kotelne.
Odvodnenie kotelne.
- 1973** Generálna oprava inštalácie v kotelni.

1974	Prekrytie strechy nad WC plechom.	10	11	2001	Výmena expanznej nádrže.
1975	Výmena ponorky v školskej studni.			2002	Inštalácia plynového kotla, plynového bojlera.
1976	Inštalovanie bleskozvodov. Dobudovanie kanalizácie (žumpa). Žiaci na druhý stupeň začali chodiť do ZDŠ Motešice.			2007	Rekonštrukcia WC – dlažba, obklady, pisoáre. Výmena okien v triedach a v riaditeľni za plastové.
1977	Vybudovanie kuchynky. Prestavba klubovne na jedáleň. Otvorenie školskej družiny.			2008	Zakúpenie dvoch nových tabúl do tried. Nasťahovanie obecnej knižnice do školy. Škola v prírode Krahule. Vymaľovanie tried.
1978	Výmena kotla. Výmena radiátorov. Stravovanie žiakov. Vymaľovanie školy.			2009	Vydávanie školského časopisu „Veverička“. WEB stránka školy. Škola v prírode Makov. Športová olympiáda málotriednych škôl 20. výročie.
1981	Prekrytie strechy. Vymaľovanie školy.			2010	Školské stravovanie sa presťahovalo do MŠ.
1982	Pridanie radiátorových článkov v triedach. Vyasfaltovanie chodníka.			2014	Národný projekt Elektronizácia vzdelávacieho systému regionálneho školstva – Digipédia (2 interaktívne tabule).
1983	Sprevádzkovanie WC v budove školy. Nátery okien a dverí.			2015	Projekt Aktivizujúce metódy vo výchove (3. interaktívna tabuľa).
1984	Zabudovanie bojlera do kuchynky. Nátery tabúl a dlážky.			2018	Výmena okien na chodbách, učebňa informatiky a ŠKD, WC. Dar od Tatra banky – repasované počítače. Škola v prírode Nitrianske Rudno – Tramtária.
1985	Nové oplatenie areálu školy.			2019	Vydanie 1. čísla časopisu Veverička /1. polrok– bronzové pásmo v súťaži – okres Trenčín. Výmena lavíc, vešiakovej steny v šatni. Kúpa 2 stolov na stolný tenis. Obnova športového náčinia (rebriny, lavica, žinenka), v ŠKD nábytok. Výhra v súťaži Do školy na bicykli – stojany.
1986	Výstavba nového komína.			2020	Boilery na teplú vodu v toaletách, zásobníky na papierové utierky. Vydanie 2. čísla časopisu Veverička / 2. polrok.
1990	Prekrytie strechy novou krytinou Alukryt. Výmena odpadových žlabov (rín).			2021	Výhra 2. miesto v projekte Recyklohry – 2000 eur na altánok.
1991	Údržba a oprava odpadových rúr z WC.				
1992	Výmena rozvodnej elektrickej skrinky.				
1996	Výmena dlážky v učebniach za linoleum. Výmena umývadiel.				
1997	Výmena osvetľovacích telies v triedach za žiarivky.				
2000	Oprava vchodových schodov. Oprava odpadových žlabov.				

Získané fakty o starej škole

12

13

školský rok	učiteľ	ročník			
1874	•	•	•	•	•
1885/1886	Antonín Holoubek	•	•	•	•
1889/1890	Ján Lazícus	•	35	25	60
1890/1891	Štefan Raus <i>diplomovaný učiteľ</i>	•	36	27	63
1891/1892	Hubert Dúbrava	•	30	29	59
1892/1893	Ján Navara	•	18	31	49
1893/1894	Ján Navara	•	21	33	54
1894/1895	Ján Navara	•	23	34	57
1895/1896	Hubert Dúbrava	•	22	30	52
1896/1897	Hubert Dúbrava	•	23	34	57
1897/1898	Hubert Dúbrava	•	26	24	60
1898/1899	Hubert Dúbrava	•	22	30	52
1899/1900	Hubert Dúbrava	•	22	30	52
1900/1901	Hubert Dúbrava	•	•	•	•
1901/1902	Štefan Raus	•	32	36	68
1902/1903	Štefan Raus	•	30	38	68
1903/1904	Štefan Raus	•	29	37	66
1904/1905	Štefan Raus	•	30	32	62
1905/1906	Mária Pecháňová	•	30	27	57
1906/1907	Mária Pecháňová	•	32	30	62
1907/1908	Mária Pecháňová	•	31	29	60
1908/1909	Mária Pecháňová	•	34	32	66
1909/1910	Helena Hatalová	•	40	38	78
1910/1911	Helena Hatalová	•	42	45	87
1912/1913	Viliam Mihalovič	1.–6.	•	•	72
1913/1914	Viliam Mihalovič	•	•	•	68
1916/1917	Antónia Beregszegiová <i>Mihalovič odišiel na vojnu</i>	•	•	•	•
1921/1922	Štefánia Navrátilová	1.–4.	•	•	140
1922/1923	Štefánia Navrátilová	1.–4.	•	•	99

Legenda: počet dievčat počet chlapcov počet žiakov spolu • neznámy fakt

školský rok	učiteľ	ročník			
1924/1925	Štefánia Navrátilová	1.–4.	•	•	90
1928/1929	Elena Ďurechová Jozef Gális <i>dočasný učiteľ</i>	1.–3. 4.–8.	•	53	135
1932/1933	Elena Ďurechová Karol Kosík <i>výpomocný</i> František Štefanec <i>výpomocný</i> Otilia Scherová	1.–3. 4. 5.–8. •	•	90 54 144 •	288
1937/1938	Mária Kyšková Emil Arzt <i>diplomovaný učiteľ</i> Karol Kosík Bachňák	• • • •	•	56 47 61 •	164
1941/1942	Viliam Otto <i>riaditeľ</i> František Velčíč <i>výpomocný</i> Marta Nemlanová <i>výpomocná</i> Antónia Laššová	• • • •	•	40 46 39 48	173
1942/1943	Viliam Otto <i>riaditeľ</i> Emil Lacko Antónia Laššová	• • • •	•	• • • •	•
1943/1944	Martinka Antónia Laššová-Martinková Ján Brezan Gerbelová	• • • •	•	• • • •	•
1944/1945	Martinka Antónia Laššová-Martinková Ján Brezan	• • •	•	• • •	•
1945/1946	Ján Brezan	•	•	•	•
1946/1947	Ján Brezan	•	•	•	•
1947/1948	Ján Brezan <i>riaditeľ</i> Školastika Valentínová Katarína Vencelová	• 5.–8. •	•	• • •	•
1948/1949	Ján Brezan Katarína Vencelová <i>od 1. 12. Veronika Petrášová</i>	1. 4. a 5.	•	•	•
1949/1950	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	•	•	•	•
1950/1951	Ján Brezan <i>riaditeľ</i> Margita Hertélyov-Mištinová	1. a 5. 2.–4.	•	•	•

školský rok	učiteľ	ročník			
1951/1952	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1. a 5.	•	•	•
	Margita Hertélyov-Mištinová	2.– 4.	•	•	•
1952/1953	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1.	•	•	•
	Margita Hertélyov-Mištinová	2. a 3.	•	54	•
1953/1954	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1.	•	•	•
1954/1955	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	4. a 5.	•	•	•
	Ján Hudec	1.	•	•	•
	Paula Lendvayová	2. a 3.	•	•	•
1955/1956	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1.	•	•	•
	Paula Lendvayová	2. a 4.	•	•	•
	Viliam Bátora	3. a 5.	•	•	•
1956/1957	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1.	•	•	•
	Paula Lendvayová	3. a 5.	•	•	•
	Viliam Bátora	2. a 4.	•	•	•
	Karol Ružička	•	•	•	•
1957/1958	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1.	•	•	•
	Viliam Bátora	3. a 5.	•	•	•
	od 9.12. Mária Udvardyová				
	M. Špírková	2. a 4.	•	•	•
1958/1959	Karol Ružička	•	•	•	•
	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1.	•	•	•
1958/1959	Irena Kyselicová-Kolarovičová	2. a 5.	•	•	•
	Elena Bezáková	4.	•	•	•
1959/1960	Ján Brezan <i>riaditeľ</i>	1.	•	•	•

Aktuálny stav starej školy, 2021.

Archívne dokumenty
zo starej školy boli
neúplné.

Podoba novej školy, 2007 a ilnteriér, 2021.

60 rokov novej školy vo faktoch

Školský rok: **1960/1961**

Riaditeľ školy: Ján Brezan

Počet žiakov: 114

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Ján Brezan	20
II.	2.	Eva Andrašovičová	29
III.	3.	Jozef Pauchly	20
IV.	4.	Vilma Pauchlyová	26

Školský rok: **1962/1963**

Riaditeľ školy: Eva Andrašovičová

Počet žiakov: 125

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Eva Velbová	27
II.	2.	? Hlobická	31
III.	3.	Eva Andrašovičová	19
IV.	4.	Vilma Pauchlyová	27
V.	5.	Ján Brezan	21

Školský rok: **1964/1965**

Riaditeľ školy: Jozef Pauchly

Počet žiakov: 112

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Jozef Pauchly	19
II.	2.	Vilma Pauchlyová	17
III.	3.	Eva Velbová	26
IV.	4.	Peter Gulár	31
V.	5.	Eva Andrašovičová	21

Školský rok: **1966/1967**

Riaditeľ školy: Jozef Pauchly

Počet žiakov: 96

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	17
II.	2.	Jozef Pauchly	18
III.	3.	Ladislav Kurucz	16
IV.	4.	Vilma Pauchlyová	28
V.	5.	Vlasta Turanová	27

Školský rok: **1961/1962**

Riaditeľ školy: Jozef Pauchly

Počet žiakov: 124

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Ján Brezan	29
II.	2.	Jozef Pauchly	20
III.	3.	Vilma Pauchlyová	29
IV.	4.	Milán Špaček	20
V.	5.	Eva Andrašovičová	26

Milán Špaček odišiel 2. a 4. ročník sa spojil do jednej triedy.

Školský rok: **1963/1964**

Riaditeľ školy: Eva Andrašovičová

Počet žiakov: 125

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Marta Kyšovanová	19
II.	2.	Eva Velbová	26
III.	3.	Vilma Pauchlyová	29
IV.	4.	Milán Špaček	19
V.	5.	Eva Andrašovičová	25

Školský rok: **1965/1966**

Riaditeľ školy: Jozef Pauchly

Počet žiakov: 109

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Jozef Pauchly	18
II.	2.	Eva Andrašovičová	18
III.	3.	Šandriková	26
IV.	4.	Vlasta Turanová	28
V.	5.	Peter Gulár	27

Školský rok: **1967/1968**

Riaditeľ školy: Jozef Pauchly

Počet žiakov: 96

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Jozef Pauchly	16
II.	2.	Peter Gulár	31
III.	3.	Vlasta Turanová	18
IV.	4.	Ladislav Kurucz	16
V.	5.	Vilma Pauchlyová	19

16

17

Školský rok: **1968/1969**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 73

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Mária Štrofeková	8 + 16
II.	2.	Peter Gulár	15
III.	4.	Ladislav Kurucz	18
IV.	5.	Ivan Štrofek	16

Školský rok: **1970/1971**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 68

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Ladislav Kurucz	15
II.	2. a 3.	Peter Gulár <i>od 17. 11. Valachová</i>	14 + 7
III.	4.	Mária Štrofeková	16
IV.	5.	Ivan Štrofek	16

Školský rok: **1972/1973**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 70

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Mária Štrofeková	16
II.	2.	Oľga Bezečná <i>od 3. 1. Anna Kobydová</i>	18
III.	3.	Janka Bednárová <i>od 3. 1. Milena Šubová</i>	15
IV.	4. a 5.	Ivan Štrofek	13 + 8

Školský rok: **1974/1975**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 73

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Mária Štrofeková	17
II.	2. a 3.	Peter Gulár	6 + 15
III.	4.	Janka Bednárová	18
IV.	5.	Ivan Štrofek	17

Školský rok: **1976/1977**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 54

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Mária Štrofeková	18
II.	2.	Janka Bednárová	19
III.	3.	Ivan Štrofek	17

Školský rok: **1969/1970**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 73

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	14
II.	2. a 4.	Ladislav Kurucz	6 + 15
III.	3.	Mária Štrofeková	17
IV.	5.	Ivan Štrofek	17

Školský rok: **1971/1972**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 71

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Mária Štrofeková	20
II.	2.	Janka Bednárová	15
III.	3. a 4.	Peter Gulár	13 + 8
IV.	5.	Milán Špaček	15

Školský rok: **1973/1974**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 67

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 5.	Janka Bednárová	7 + 11
II.	2.	Viera Krátka	14
III.	3.	Mária Štrofeková	18
IV.	4.	Ivan Štrofek	17

Školský rok: **1975/1976**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 73

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	21
II.	2.	Mária Štrofeková	17
III.	3. a 4.	Janka Bednárová	7 + 14
IV.	5.	Ivan Štrofek	18

Školský rok: **1977/1978**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 53

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Janka Bednárová	18
II.	2.	Mária Štrofeková	15
III.	3.	Ivan Štrofek	20
Školská družina		Zdena Jánošíková	25

Školský rok: **1978/1979**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 48

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	15
II.	2.	Vančová <i>od 9.5. Janka Bednárová</i>	18
III.	4.	Ivan Štrofek	15
Školská družina		Mária Štrofeková	25

Školský rok: **1980/1981**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 38

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	17
II.	2.	Janka Bednárová	21
Školská družina		Irena Jánošíková	24

Školský rok: **1982/1983**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 57

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Emília Gažová	17
II.	2.	Peter Gulár	13
III.	3.	Janka Bednárová	17
Školská družina		Jaroslava Tothvá <i>od 22.11. Janka Lacová</i>	30

Školský rok: **1984/1985**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 62

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	20
II.	2.	Janka Bednárová	21
III.	3.	Emília Gažová	21
Školská družina		Janka Lacová	31

Školský rok: **1986/1987**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 62

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Emília Gažová	13 + 9
II.	2.	Peter Gulár	18
III.	3.	Janka Bednárová	21
Školská družina		Janka Lacová	31

Školský rok: **1979/1980**

Riaditeľ školy: Ivan Štrofek

Počet žiakov: 47

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	17
II.	2.	Janka Bednárová	13
III.	3.	Ivan Štrofek	17
Školská družina		Mária Štrofeková	25

Školský rok: **1981/1982**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 38

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Peter Gulár	17
II.	2.	Janka Bednárová	21
Školská družina		Irena Jánošíková	24

Školský rok: **1983/1984**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 60

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1.	Janka Bednárová	22
II.	2.	Emília Gažová	20
III.	3.	Peter Gulár	18
Školská družina		Janka Lacová	31

Školský rok: **1985/1986**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 70

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Peter Gulár	9 + 19
II.	3.	Janka Bednárová	22
III.	4.	Emília Gažová	30
Školská družina		Janka Lacová	31

Školský rok: **1987/1988**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 51

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Mária Štrofeková	12 + 14
II.	3. a 4.	Janka Bednárová	17 + 8
Školská družina		Janka Lacová	22

18

19

Školský rok: **1988/1989**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 48

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Peter Gulár	13 + 14
II.	2. a 4.	Janka Bednárová	13 + 8
Školská družina		Janka Lacová	30

Školský rok: **1990/1991**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 47

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Peter Gulár	7 + 15
II.	2. a 4.	Janka Bednárová	13 + 12
Školská družina		Janka Lacová	30

Školský rok: **1992/1993**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 39

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Peter Gulár	9 + 11
II.	2. a 4.	Viera Klobučníková	7 + 12
Školská družina		Janka Lacová	28

Školský rok: **1994/1995**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 34

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Peter Gulár	10 + 8
II.	3. a 4.	Viera Klobučníková	9 + 7
Školská družina		Janka Lacová	22

Školský rok: **1996/1997**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 23

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 4.	Janka Lacová	6 + 6
II.	3. a 3.	Peter Gulár	2 + 9
Školská družina		Martina Ježíková	20

Školský rok: **1989/1990**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 55

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Janka Bednárová	15 + 13
II.	2. a 4.	Peter Gulár	13 + 14
Školská družina		Janka Lacová	30

Školský rok: **1991/1992**

Riaditeľ školy: Janka Bednárová

Počet žiakov: 41

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Janka Bednárová	7 + 12
II.	3. a 4.	Peter Gulár	10 + 12
Školská družina		Janka Lacová	26

Školský rok: **1993/1994**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 34

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Viera Klobučníková	9 + 7
II.	3. a 4.	Peter Gulár	8 + 10
Školská družina		Janka Lacová	23

Školský rok: **1995/1996**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 29

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Janka Lacová	2 + 10
II.	3. a 4.	Peter Gulár	9 + 8
Školská družina		Marcela Zatková	21

Školský rok: **1997/1998**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 23

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Janka Lacová	11 + 2
II.	2. a 3.	Peter Gulár	7 + 11
Školská družina		Naďa Kollárová	21

Školský rok: **1998/1999**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 33

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Peter Gulár	4 + 7
II.	2. a 4.	Janka Lacová	10 + 2
Školská družina	Soňa Meravá		18

Školský rok: **2000/2001**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 32

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 4.	Peter Gulár	5 + 10
II.	2. a 3.	Janka Lacová	13 + 4
Školská družina	Martina Syrná		19

Školský rok: **2002/2003**

Riaditeľ školy: Peter Gulár, *od 1.3. Ivan Petrovič*

Počet žiakov: 23

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Peter Gulár	7 + 5
II.	2. a 4.	Janka Lacová	7 + 7
Školský klub detí	Soňa Ridekyová		15

Školský rok: **2004/2005**

Riaditeľ školy: Janka Lacová

Počet žiakov: 27

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Janka Lacová	4 + 9
II.	3. a 4.	Miroslava Kasalová	7 + 7
Školský klub detí	Soňa Ridekyová		16
<i>od 1. 10. Ivana Michaličková</i>			

Školský rok: **2006/2007**

Riaditeľ školy: Janka Lacová

Počet žiakov: 26

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Janka Lacová	5 + 10
II.	2. a 4.	Marta Neuschlová	13 + 4
Školský klub detí	Ivana Michaličková		16

Školský rok: **1999/2000**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 34

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Janka Lacová	13 + 4
II.	3. a 4.	Peter Gulár	10 + 7
Školská družina	Soňa Meravá		20

Školský rok: **2001/2002**

Riaditeľ školy: Peter Gulár

Počet žiakov: 29

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Janka Lacová	8 + 5
II.	3. a 4.	Peter Gulár	13 + 3
Školská družina	Martina Syrná		15

Školský rok: **2003/2004**

Riaditeľ školy: Ivan Petrovič, *do 24. 5.*

Počet žiakov: 29

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 4.	Janka Lacová	9 + 5
II.	2. a 3.	Ivan Petrovič	7 + 8
Školský klub detí	Soňa Ridekyová		15

Školský rok: **2005/2006**

Riaditeľ školy: Janka Lacová

Počet žiakov: 32

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 4.	Marta Neuschlová	6 + 7
II.	2. a 3.	Janka Lacová	4 + 9
Školský klub detí	Ivana Michaličková		15

Školský rok: **2007/2008**

Riaditeľ školy: Janka Lacová

Počet žiakov: 24

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Janka Lacová	5 + 5
II.	2. a 4.	Ivana Michaličková	10 + 4
Školský klub detí	Marta Neuschlová		18

20

21

Školský rok: **2008/2009**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 23

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Iveta Mihóková	4 + 5
II.	3. a 4.	Ivana Michaličková	10 + 4
Školský klub detí	Soňa Ridekyová		16

Školský rok: **2010/2011**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 14

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Ivana Kožežová <i>od 1. 10. Jullána Hatalová</i>	7 + 2
II.	3. a 4.	Iveta Mihóková	3 + 2
Školský klub detí	Janka Bednárová		11

Školský rok: **2012/2013**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 17

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Iveta Mihóková	4 + 6
II.	3. a 4.	Anna Čapistráková	7
Školský klub detí	Janka Bednárová		15
+ ANJ, INV		<i>od 20. 12. Petronela Hrbáčiková</i>	

Školský rok: **2014/2015**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 13

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Iveta Mihóková	8 + 1
II.	3. a 4.	Miroslava Kasalová	1 + 3
Školský klub detí	Petronela Hrbáčiková		13

Školský rok: **2016/2017**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 11

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. – 4.	Iveta Mihóková	1 + 2 + 7 + 1
Školský klub detí	Petronela Hrbáčiková		11
<i>Od 1. 1. Marcela Kyselíková</i>			

Školský rok: **2009/2010**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 20

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 3.	Iveta Mihóková	2 + 15
II.	2. a 4.	Ivana Michaličková	4 + 9
Školský klub detí	Soňa Ridekyová		15
<i>od 1. 1. Janka Bednárová</i>			

Školský rok: **2011/2012**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 15

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	2. a 4.	Jullána Hatalová	6 + 3
II.	1.	Iveta Mihóková	6
ANJ, INV		Moinika Cmarková	
Školský klub detí	Janka Bednárová		15

Školský rok: **2013/2014**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 15

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Iveta Mihóková	8 + 1
II.	3. a 4.	Miroslava Kasalová	1 + 6
Školský klub detí	Petronela Hrbáčiková		15
+ ANJ, INV			

Školský rok: **2015/2016**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 11

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. – 3.	Iveta Mihóková	1 + 2 + 7 + 1
Školský klub detí	Petronela Hrbáčiková		11

Školský rok: **2017/2018**

Riaditeľ školy: Iveta Mihóková

Počet žiakov: 17

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Miroslava Kasalová	2 + 7
II.	3. a 4.	Iveta Mihóková	7 + 1
Školský klub detí	Marcela Kyselíková		17

Školský rok: **2018/2019**

Riaditeľ školy: Miroslava Kasalová

Počet žiakov: 12

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 4.	Miroslava Kasalová	4 + 1
II.	2.	Margaréta Matúšová	7
Školská družina		Marcela Kyselicová	12

Školský rok: **2020/2021**

Riaditeľ školy: Miroslava Kasalová

Počet žiakov: 18

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Miroslava Kasalová	5 + 6
II.	3. a 4.	Margaréta Matúšová	3 + 7
Školská družina		Marcela Kyselicová	18

Školský rok: **2019/2020**

Riaditeľ školy: Miroslava Kasalová

Počet žiakov: 13

trieda	ročník	učiteľ	žiaci
I.	1. a 2.	Miroslava Kasalová	3 + 3
II.	3.	Margaréta Matúšová	7
Školská družina		Marcela Kyselicová	13

22

23

Najväčší počet žiakov do novej školy chodil v školskom roku 1962/63 – 125 (ešte 5 ročníkov); najväčší počet žiakov v jednom ročníku bol v školskom roku 1962/1963 – 2. ročník 31, triedna učiteľka Hlobická a v roku 1964/65 – 4. roč. 31, triedny učiteľ Gulár.

Ako vidieť, počty žiakov sa z roka na rok znižujú. Zapríčinené je to jednak demografickým vývojom obyvateľstva Slovenska, ale aj odhlasovaním detí na iné školy.

Roky učiteľovania v obci: Roky vo funkcii riaditeľa:

Gulár Peter	35	11
Bednárová Janka	27	11
Lacová Janka	26	4
Brezan Ján	16	15
Štrofek Ivan	12	12
Mihóková Iveta	10	10
Kasalová Miroslava	7	2
Pauchly Jozef	6	5
Andrašovičová Eva	6	2
Petrovič Ivan	1	1

Ďalej na škole pôsobili: Hlobická, Anna Tretinárová, Eva Velbová, Vilma Pauchlyová, Milan Špeček, Marta Kyšovanová, Ladislav Kurucz, Vlasta Turanová, Mária Štrofeková, Anna Kobydová, Milena Šubová, Viera Krátka, Zdena Jánošíková, Irena Jánošíková, Vančová, Jaroslava Tothová, Viera Klobučníková, Oľga Schwarzová, Marcela Zaťková, Martina Ježíková, Naďa Kollárová, Martina Sýrna, Valachová, Oľga Bezečná, Soňa Meravá-Ridekyová, Ivana Michaličková, Marta Neuschlová, Juliána Hatalová, Anna Čapistráková, Emília Gažová, Petronela Hrbáčeková, Margaréta Matúšová, Monika Cmarková, Marcela Kyselicová.

Z prevádzkových pracovníkov na škole pôsobili: Čahoj A., Peťková M., Žáčiková A., Pašková A., Reháč A., Kyselica M., Kráľech A., Richtárech A., Šimko J., Richtárechová L., Laššová A., Ševčíková J.

Do škôl, do škôl-

V Bošianskej Neparadzi som vychodil päť tried. Moji rodičia i súrodenci, dvaja bratia a dve sestry, stále pomýšľali na to, že ma treba dať do škôl, a tak po piatej triede vec dozrela a už sa aj stalo, pravda, za mojich veľkých obáv, že ta pôjdem. Ale učiteľka – Navrátilová (skvelá osoba, tá vedela zo školského násillia spraviť násillie naozaj konštruktívne), slovom, usúdila, že by bolo dobre, keby som vychodil ešte jednu triedu, áno, tak to odporúčala, vraj zosilniem, budem mať aj viac rozumu, spevniem, lepšie sa budem učiť, tak a podobne nám to všetkým radila a všetci sme ju poslúchli, najmä ja, lebo pred školami som mal trému, strach som mal z nich...Poslúchli sme učiteľku, tešili sa tomu – a nato z Neparadze odišla. Stalo sa to zrazu, buď sa dala preložiť, alebo ju preložili do Jastrabia (Trenčianskeho). No a my sme ostali bez učiteľky, prešli prázdniny, jeseň, zima, až na jar prišla druhá, nová učiteľka a začali sme do školy chodiť, podrobili sme sa násilliu nie konštruktívnemu, ale deštruktívnemu. Chodili sme do školy, chodili. Ktosi nám školu i triedu otváral, neviem už, kto to bol, iste človek, ktorý si konal svoju povinnosť, a my sme sa v triede dopúšťali lotrovín od výmyslu sveta, lotrovín možno celkom nevidaných a neslýchaných, pravda, neslýchaných a nevidaných v školskom areáli, kým nás to neomrzelo a nezunovalo. Keď sme sa tých interných lotrovín nasýtili, a ak bolo pekne, venovali sme sa lotrovinám externým, naháňali sme sa po školskom dvore tak ako rozumu celkom pozbavení, tak bez duše, revali sme, hádzali sme sa kameňmi, kamene lietali aj mimo školského dvora, a to až tak, že si nás začali lepšie všimáť pohoršení a poškanalizovaní susedia, seriózni občania z okolitých domov a dvorov. Dosť dlho sa pohoršovali, lebo učiteľka dochádzala do školy až tak medzi jedenástou a dvanástou hodinou. Do veci sa zastareli aj členovia takzvanej školskej stolice a zalamovali jej predstaveného, dolnomotešického farára – nuž a nakoniec sa zistilo a zmenilo sa na verejné tajomstvo, že naša pani učiteľka chodí celkom pravidelne a dôsledne do Horných Motešíc, hoci nie je chorá, k lekárovi a či za lekárom, prespáva u neho a s ním každú noc, a preto až tak neskoro dochádza do práce. Kto ju vykarhal, kto vystrašil túto zamestnankyňu, pracovníčku cirkevnej, rímskokatolíckej školy, ľudovej teda, to neviem, to som sa nedozvedel, veď sa ani nepatrilo, aby všetky podrobnosti niekto rozprával takým mladistvým, ako sme my vtedy boli.

Bolo o čom rozprávať, bolo si z koho robiť posmech, bolo i čo prisáľať, materiálu na pikošky bolo dosť, veď učiteľkine výčiny boli aj inak dosť nebezpečné, napomáhali antisemitizmu, lebo spomenutý lekár bol Žid, „ten Židák“ ako ho ľudia nie celkom úctivo pretriasali spolu s učiteľkou. No tak po tejto akoby afére pani učiteľka už dochádzala do školy včas a usilovala nás niečo naučiť, lenže k tomu nám chýbala disciplína, rešpekt, dôvera a do školy sme už nechodili všetci.

Alfonz Bednár

Z ROZHOVOROV alebo Edele a iné veci tohto sveta
(Katarína Kanižová – Bednárová, strana 77)

4. a oddelenie.

Bežné číslo 55

Meno a priezvisko dieťa *Bednár Alfonz*
 narodený(á) dňa *12. XI.* 1944 v *Poninovej - Neparadzi*
 náboženstva *A. K.* je príslušný(á) do *Pon. Nep.* v župe *Nitra* zem *Slovensko*
 štepený(á), začal(a) chodiť do školy vôbec dňa *1. IX. 1950*, do tunajšej školy dňa *1. IX. 1950*
 Meno, stav a bydlisko (číslo domu) otea (alebo matky) *Jozef Bednár, robník*
Pon. Nep. č. 9
 Meno, stav a bydlisko (číslo domu) tütora (alebo stravovateľa)

Klasifikácia	Výkaz školskej návštevy												Poznámky					
	I	II	III	IV	dňa	septembra	októbra	novembra	decembra	januára	februára	marca		apríla	mája	júna	júla	augusta
v štvrtroku																		
Mravy	1	1	1	1	1.													
Pilnosť	1	1	1	1	2.													
Ú s p e c h :																		
v náboženstve	1	1	1	1	3.													
v prouke	-	-	-	-	4.													
v čítaní	1	1	1	1	5.													
v mluvnici a v pravopise	2	2	2	2	6.													
v slohu	1	1	1	1	7.													
v zemepise	1	1	1	1	8.													
v dejepise	1	1	1	1	9.													
v prírodopise	1	1	1	1	10.													
v prírodopzpte	-	-	-	-	11.													
v počtovaní a merbe	2	2	2	2	12.													
v kreslení	3	2	1	1	13.													
v písaní	2	1	1	1	14.													
v speve	1	1	1	1	15.													
v telocviku	1	1	1	1	16.													
v ručných prácach	1	1	1	1	17.													
					18.													
Zameška(a) poldni	ospravedlnených . . .				19.													
	neospravedlnených . . .				20.													
Mesačný súčet zameškaných poldni	ospravedlnených				21.													
	neospravedlnených				22.													
					23.													
					24.													
					25.													
					26.													
					27.													
					28.													
					29.													
					30.													
					31.													

Na cestu jubilantke

Jubileá vždy priťahovali aj priťahujú. Či už tie životné jubileá jednotlivých osôb, alebo jubileá spoločenstiev a organizácií. Pretože pri jubileách sa človek pozastaví a hodnotí – bilancuje, čo bolo dobré – pozitívne, čo nebolo vhodné a radšej sa nemuselo stať.

Vzdelanie vždy dávalo pevný základ pre jednotlivcov i spoločenstvá. To, že Európa je jediným svetadielom, kde niet rozvojových krajín, môže tento najstarší kontinent, okrem iných náležitostí, vďačiť aj vzdelávaniu. Národy Európy vyrastali na koreňoch školstva a vzdelávania.

To si veľmi dobre uvedomovali aj svätí solúnski bratia – svätí Cyril a Metod, ktorí našim predkom popri kresťanskej viere a kultúre priniesli aj vzdelanie. To si veľmi uvedomoval aj veľký učiteľ národov, biskup Jednoty bratskej Ján Ámos Komenský.

Preto aj naše Slovensko a slovenský národ pozdvihovali veľké osobnosti nášho národa, ktorí boli na vysokej inteligentnej úrovni a starali sa o rozvoj školstva, lebo v ňom videli potenciálny rast slovenského národa. A tak sa školy zakladali a rozvíjali nielen v mestách, ale aj na dedinách a to aj v menších dedinkách, aby toto sprístupnenie vzdelania bolo pre všetkých.

Aj naša malá dedinka Neporadza mala od najstarších čias svoju školu. V nej sa vzdelávali naši predkovia. Proces vyučovania vtedy nebol taký, ako poznáme v súčasnosti. Na dedinách sa učilo väčšinou len v zime, pretože v ostatné ročné obdobia museli deti pomáhať rodičom na poliach a lúkach. V novšej, modernejšej dobe sa postavila nová budova, s priestranými, svetlejšími triedami, v ktorých sa proces vyučovania lepšie realizuje počas celých desiatich mesiacov školského roka.

A práve tejto škole dnes prichádzame zablahaželať k jej jubileu – 60 rokom. V ľudskej kategórii sa tak škola dostáva do seniorského veku. Za ten čas koľkých už odprevadila zo školských lavíc? Nielen jednotlivcov, ale celé generácie. Koľko pedagógov sa v nej vystriedalo, koľko ďalších zamestnancov? Im všetkým patrí vďačnosť, za ich činnosť, ktorú v nej vynaložili. Toto všetko je zaiste zaznamenané v štatistike školy.

Dnes, keď si pripomíname toto vzácné jubileum našej Základnej školy v Neporadzi, treba tejto našej jubilantke popriať, aby ešte mnohé roky, ba desaťročia viedla, vzdelávala a vychovávala ďalšie generácie uvedomelých a inteligentných ľudí našej Slovenskej vlasti.

e

F

H

ThLic. Jaroslav Ondriáč

farár farnosti Nemčiňany

(bývalý žiak ZDŠ v Neporadzi v rokoch 1971 - 1976)

Škola v Neparadzi ako si ju pamätám

Majestátna budova škola stojí v strede obce na rozhraní Bošianskej a Rožňovej Neparadze. Býval som v nej 25 rokov a v sedemdesiatych rokoch 20. storočia som sa tu naučil prvé písmená a číslice.

Stála ďalej od cesty a tým ešte viac vynikla jej veľkosť. Do školy sa vchádzalo od cesty rovným chodníkom, ktorý sa každému malému školákovi zdal široký a nekonečne dlhý. Po obidvoch stranách ho lemovali tuje a krušpány.

Z chodníka po schodoch už bol otvorený vstupný vestibul. Nad tým riaditeľňa s balkónom. Ráno po zazvonení sa všetci žiaci cez dvojkrídle presklené lietačky nahrnuli do školy. Prváci a druháci širokým schodiskom vybehli hore na 1. poschodie, starší mali triedy na prízemí.

Na poschodí oproti schodisku bola riaditeľňa, na konci chodby kabinet, kde voňali mapy, veľké stojanové počítadlo a iné školské pomôcky. Žiaci sa prezúvali na veľkej chodbe s lavicami na topánky a háčikmi na vetrovky a kabáty.

Chodby aj triedy boli osvetlené guľatými bielymi lampami, veľkými ako futbalová lopta. Viseli na kovovej trubke asi meter pod stropom.

Triedy boli štyri – na každom poschodí dve. Veľké triedy mali smerom do ulice obrovské okná. Dlážka v nich bola drevená „krásne“ naolejovaná. Drevené lavice navzájom pospájané kovovou konštrukciou stáli v dvoch radoch. Sedelo sa na sklápacích drevených sedadlách. Na lavici bola priehlbinka na perá a kalamár, kde sa do atramentu namáčalo kovové pierko. Písať takým perom nebolo jednoduché. Keď si viac pritlačil pierko, tak sa rozdvajilo a škriabalo papier. V písanke bola z toho hneď machuľa. Aby machuľa nebola otláčaná na rukávoch, musela sa utrieť pijakom z ružového papiera. Každý prvák dostal ozajstný šlabikár.

Cez veľkú prestávku všetci žiaci vyšli na chodbu, vytiahli chleby - lepeňáky a po dvojiciach chodili dookola po chodbe, alebo po školskom dvore. V triede mohli zostať len dvaja týždenníci, ktorí utierali tabuľu. Tabule boli veľké, čierne obojstranné, zavesené cez kladku na ocelovom lanku. Posúvali sa po ocelových trubkách a dômyselne sa prispôbovali výškou – jedna hore, druhá dole a dali sa preklopiť tak, že sa dalo písať z oboch strán.

Cez malé prestávky žiaci utekali na zadný školský dvor, kde stáli latríny (WC). Pripravené naukladané noviny neboli nastrihané na čítanie. V prvých rokoch novej školy ešte nefungovali splachovacie záchody a netiekla pitná voda. Dnes si už ťažko vieme predstaviť ako sme si umývali ruky v špeciálnych stojanoch s plechovým stolom, ktorý mal v strede vyspádaný otvor zvedený do pozinkovaného vedra – to bola „kanalizácia“. Voda tiekla z dvoch zavesených pozinkovaných nádob. Pitná voda bola dodávaná vo fľašiach.

Telocvik – chlapci v červených trenírkach a bielom tielku, dievčatá v modrých gumíčkových teplákových bombardáčikoch a bielych tričkách. Na školskej chodbe sa na telocviku hrával sedbal – futbal po sediačky. Zadok musel byť stále na zemi – chladnej dlažbe. Odvtedy som tento šport nikde nevidel.

Chlapci po vyučovaní radi využívali neprítomnosť prísneho riaditeľa Štofeka a hrávali futbal na školskom dvore. Každá strana hrala vždy proti „druhodedinárom“. Boli to zaužívané pojmy ešte z čias Bošianskej a Rožňovej Neparadze.

x y z

Život na škole bol do roku 1989 ovplyvnený socialistickým režimom. Takmer všetky deti museli byť iskríčkami a pioniermi. Aj napriek takejto politickej situácii takmer všetci žiaci v Neparadzi chodili na náboženstvo a do kostola. Aj vďaka viere a náboženskému životu občania pokornejšie znášali úskalia tých rokov.

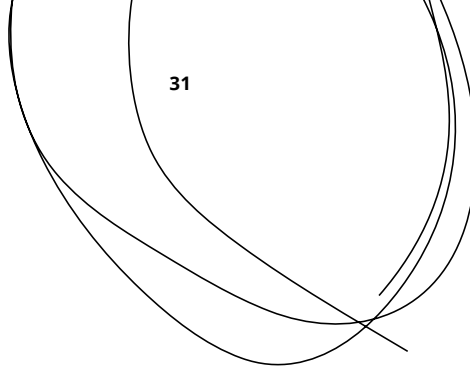
V Neparadzskej škole sa naučilo písať, čítať a počítať veľa vzdelaných inžinierov, lekárov a iných odborníkov. Jedným z nich bol aj môj spolužiak – terajší kňaz ThLic, Jaroslav Ondraš. V škole patril k najväčším zabávačom a dobrým spoločníkom a kamarátom. Dnes vedie farnosť v Nemčiňanoch a na svoju rodnú obec nikdy nezabúda. Často sa vracia do rodičovského domu a rád sa stretáva s rodákmi a svojimi známymi. Takisto aj pre mňa zostanú navždy nezabudnuteľné roky prežité v neparadzskej škole z ktorej mám krásne spomienky.

Verím, že ešte dlhé roky bude táto škola otvárať deťom dvere do sveta poznania, vzdelania a pripraví im neopakovateľné zážitky. Ďakujem všetkým, ktorí sa zaslúžili o výstavbu a dlhoročné fungovanie našej školy.

Roman Guláer

(bývalý žiak ZŠ v Neparadzi v rokoch 1971-1975)

Spomienky na našu školu

„Ak sa človek má stať človekom, musí sa vzdelávať“ – povedal raz český pedagóg a jazykovedec Ján Amos Komenský. Škola je to správne miesto, ktoré človeka usmerňuje do budúcnosti. Ponúka mu veľa možností, vzdelanie a mnoho rôznych aktivít.

60 rokov našej školy, ten čas neuveriteľne rýchlo letí. Je to veľa, alebo málo? Pre mňa ako dva moje doterajšie životy. Myslím, že je tá najlepšia chvíľa a čas zaspomínať na našu školu a venovať jej našu pozornosť.

Naša malá, kúzelná škola, v prostredí malebnej dedinky Neporadza, postavená do krásnej scenérie na úpätí Hôrky – pre mňa splnený sen a hrdosť, že som svoje prvé 4 školské roky mohla stráviť práve tu. V živej pamäti mám, keď som ako malá, veľká školáčka veselo kráčala so svojou prvou školskou taškou do našej školy. Práve tu som sa naučila a získala všetky základné vedomosti a zručnosti, ktoré som už ďalej rozvíjala tým správnym smerom. Tu sa postupne začala formovať moja osobnosť. Tu som si vybudovala svoje prvé kamarátstva, ktoré stále trvajú. Sú to vytvorené silné putá, za ktoré môže naša „jubilantka“. Vždy keď sa všetci z našej triedy stretneme, radi spomíname na všetko čo sme zažili a aj povymýšľali (školské roky: 1994-1998). Tieto spomienky sú pre mňa veľmi intenzívne a nezabudnuteľné.

Táto škola je neoddeliteľnou súčasťou našej obce a dovoľm si ju trošku sofistikovane označiť za našu prvú „alma mater“, ktorá nás začala pripravovať do života.

Preto je mi dnes ctou sa pripojiť k všetkým gratulantom a zaželať našej škole všetko len to dobré, pozitívne, úspešné a minimálne ďalších 60 rokov fungovania. Sme v roku 2021, obdobie označované ako doba COVID-ová, veľmi neľahká doba pre každého a hlavne aj pre školstvo. Dúfam, že čoskoro táto svetová pandémia pomínie a žiaci sa budú môcť vrátiť do svojich školských lavíc a učitelia za svoje katedry. Želám si, aby sa opäť naplnil školský dvor detským smiechom a štebotom. Aby žiaci svojim učiteľom robili len radosť a opäť skrášľovali našu školu počas všetkých ročných období.

MUDr. Veronika Hanincová

lekár v odbore chirurgia
(bývalá žiačka ZDŠ v Neporadzi v rokoch 1994-1998)

32

33

g

n

Som učiteľ'

Prežil som pády a vzostupy, pomoc, žičlivosť, nenávisť, reformy, osobné radosti i osobnú tragédiu a tisíckrát som si povedal, že odídem. Hneď po prvom roku praxe. A tisíckrát som si povedal, že zostanem. A zostal som. Tak dlho som učil lásku a spravodlivosti, až som uveril, že svet je spravodlivý. Spravodlivý aj voči nám.

S
Oslovujem vás, idealisti, ktorí veríte, že „lásku a pravda zvíťazí nad klamstvom a nenávisťou“. Oslovujem vás, idealisti, ktorí ste vydržali napriek ťažkostiam a nežičlivosti mocných. Prihovám sa vám, ktorí zaväzujete detské topánočky, utierate deťom slzičky i soplík a podaktorí i zadočky, hladkáte láskavou rukou vystrašené tváričky, vysvetľujete rovnice či atómovú fyziku.

Som učiteľ. Celým svojim telom a dušou. Celým svojim životom. Som bojovník bojujúci za práva všetkých detí na vzdelanie.

Som tým, ktorých mená a tváre som už zväčša zabudol, ale ktorých práca a osobnosť zostanú uchované v ich statočnosti a postojoch, ktoré som im vštepoval.

Plačem od radosti pri svadbách bývalých žiakov a radujem sa pri narodení ich detí, zmätený a v hlbokom zármutku som stál pri hroboch vykopaných príliš skoro a pre príliš mladých.

V priebehu dňa na požiadanie robil som herca, priateľa, zdravotnú sestru i lekára, trénera, dirigenta, hľadača stratených vecí, požičiaval a niekedy i daroval peniaze, robil taxikára, psychológa, náhradníka rodičov, obchodníka, politika a aj strážcu viery.

Som vojak, ktorý každý deň bojuje proti napodobovaniu „kamarátov“, odmietaniu, strachu, týraní, predsudkom, nevedomosti, ľahostajnosti. Ale má som úzasných spojencov: inteligentné a dobré deti, ich zvedavosť, rodičovskú oporu, individualitu, tvorivosť, dôveru, lásku a smiech. To boli moji spojenci, ktorí sa hrnuli pod moju zástavu.

A komu mám poďakovať za nádherný život, ktorý prežívam, ak nie vám milé deti, bývalí žiaci, vám bývalí kolegovia, i vám rodičia, ktorí ste zverili do mojich rúk to, čím najviac prispievate k večnosti – svoje deti.

Som paradox. Najhlasnejšie rozprávam vtedy, keď najpozornejšie počúvam. Najväčšie dary, ktoré som dával svojim žiakom, sú tie, ktoré by som vďačne a rád od nich prijímal.

Moja minulosť je bohatá na spomienky. Chcem spomínať len na to dobré a príjemné. Moja prítomnosť je pre mňa výzvou, pretože čas môžem tráviť s budúcnosťou.

Bol som a zostávam učiteľom, a každý deň som Bohu za to vďačný.

Peter Gulács

učiteľ

Učitel'ská zmluva z roku 1923

V rámci této dohody mezi slečnou učitelkou..... a výchovnou radou školy, slečna učitelka..... souhlasí s tím, že bude vyučovat ve škole.....po dobu 8 měsíců od 1. září s platem..... měsíčně.

Slečna učitelka bude dodržovat následující podmínky:

1. Neuzavře manželství, jinak bude smlouva okamžitě zrušena.
2. Nebude se stýkat s muži.
3. Nebude vycházet z domu mezi 8. hodinou večer a 6. hodinou ráno.
4. Nebude se courat po městských mléčných barech.
5. Neopustí město bez povolení předsedy školské rady.
6. Nebude kouřit cigarety, jinak bude smlouva okamžitě zrušena.
7. Nebude pít pivo, whisky ani víno, jinak bude smlouva okamžitě zrušena.
8. Nenastoupí do kočáru taženého koňmi ani do automobilu s mužem, s výjimkou otce nebo bratra.
9. Nebude nosit ostré barvy.
10. Bude nosit minimálně dvě spodničky.
11. Nebude si barvit vlasy ani se líčit.
12. Délka sukně musí končit maximálně dva palce nad patou.
13. Bude udržovat čistotu ve škole, zemetat podlahu ve třídě minimálně jednou denně, mýt podlahu teplou vodou a mýdlem jednou týdně, mýt tabule nejméně jednou denně.
14. Zatopí v kamnech na dřevo v 7 h ráno, aby byla třída dostatečně vytopená při příchodu žáků (8 hod) a jednou denně vynese popel.

Sdělení výchovné rady školy:

PŘIPOMÍNÁME RODIČŮM

že doma se jejich dítě musí naučit závažná slova: Dobrý den, dobrý večer, prosím, mohu?, promiňte, moc děkuji.

DOMA SE DÍTĚ MUSÍ ROVNĚŽ NAUČIT

chovat se čestně, nelhat, chovat se slušně, být přesné, neříkat sprostá slova, projevovat solidaritu, respektovat své přátele, staré osoby a profesory.

ROVNĚŽ DOMA SE MUSÍ NAUČIT

čistotě, nemluvit s plnými ústy, neházet odpadky na zem

A DÁLE SE MUSÍ DOMA NAUČIT

postarat se o své věci a nedotýkat se věcí ostatních

MY VE ŠKOLE HO NAUČÍME

matematiku, vědy, zeměpis, dějepis, jazyky, tělesnou výchovu a pouze rozvineme výchovu, kterou dítě získalo.

2 x 3

Školstvo v Neparadzi

Vydal Obecný úrad Neparadza,
v rámci osláv 60. výročia novej školy, 2021

Autor Peter Gulár

Použitá pramene a literatúra

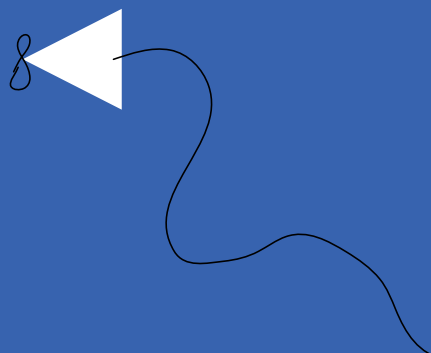
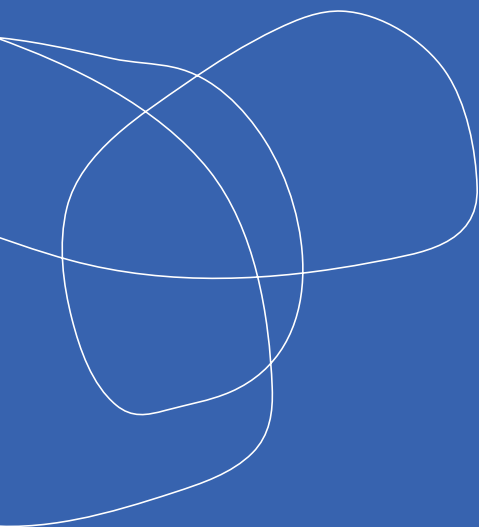
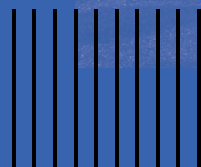
Holka, J.: Pamäť jednej farnosti, Rímskokatolícky farský úrad Motešice, 2006.
Fojtík, J.– Gulár, P.: Neparadza 1321-1971, Miestny národný výbor Neparadza, 1971.
Bednár, A.– Kanižová, K.: Z rozhovorov, CAUSA, 1994.
Páleník, J.: Trenčianske noviny: Málotriedna škola v Neparadzi, 8. október 2001.
Obecný archív Neparadza.
Kronika obce Neparadza.
Školská kronika ZŠ Neparadza.
Zápisnice a triedne výkazy ZŠ Neparadza.

Grafická úprava Katarína Kyselíková

ZŠ Neparadza,
Neparadza 132,
913 26 Neparadza, Slovensko

www.skolaneparadza.edupage.org

2021